

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 161/05-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť M. S. a M. S., obaja bytom C., zastúpených advokátom JUDr. J. V., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/2002 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/2002 **p o r u š i l** základné právo M. S. a M. S., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/2002 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. M. S. a M. S. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie každému v sume po 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** im vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. S. a M. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 6 310 Sk (slovom šesťtisícristodesať slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu advokáta JUDr. J. V., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 25. augusta 2005 č. k. I. ÚS 161/05-11 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. S. a M. S., obaja bytom C. (ďalej aj „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Zo sťažnosti vyplynulo, že: *«Dňa 13. 12. 2002 bol na Okresnom súde Bratislava III podaný návrh na začatie konania vo veci sťažovateľov proti odporcom J. G. a A. G. o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva. Vec bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. V. M. Keďže sa vo veci takmer 2 roky vôbec nekonalo (s výnimkou výzvy na doplnenie podania zo dňa 16. 3. 2004) sťažovatelia žiadali prostredníctvom svojho právneho zástupcu opakovane listami z 26. 1. 2004, 30. 10. 2004 a 18. 11. 2004 príslušnú sudkyňu o urýchlenie konania. Na tieto žiadosti sťažovatelia neobdržali žiadnu odpoveď. Následne, podaním zo dňa 7. 1. 2005 sťažovatelia žiadali o urýchlenie konania predsedu súdu Bratislava III JUDr. B. T. Listom zo dňa 21. 1. 2005 bolo predsedom súdu sťažovateľom oznámené, že vec bola dňa 21. 1. 2005 pridelená zastupujúcej sudkyňi. Dňa 10. 2. 2005 zastupujúca sudkyňa p. JUDr. A. M. oznámila termín pojednávania - 9. 6. 2005. V očakávaní „posunu“ v celej veci však sťažovateľov veľmi prekvapilo oznámenie súdu*

doručené dňa 3. 5. 2005, že termín pojednávania sa z dôvodu zmeny rozvrhu práce odročuje na neurčito, teda bez stanovenia konkrétneho termínu pojednávania.

Sťažovatelia zaslali listom zo dňa 13. 5. 2005 opätovnú sťažnosť adresovanú predsedovi okresného súdu BA III a zároveň s touto sťažnosťou z dôvodu neúnosnosti situácie, osobitným podaním navrhli vydanie predbežného opatrenia vo veci v zmysle § 102 a § 76 ods. 1 písm. f) OSP. Avšak ani na tieto podania súd nereagoval. Ide o absurdné ignorantstvo zo strany súdu, keď ani po opätovnej sťažnosti predsedovi súdu nedošlo k náprave, ale skôr naopak. Ani predbežné opatrenie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote. (...)

V danom prípade nečinnosť súdu nespôsobili sťažovatelia a podľa ich názoru, túto dlhodobú nečinnosť Okresného súdu BA III nespôsobili ani žiadne iné, objektívne neodvratiteľné okolnosti. (...)

Tým, že je Okresný súd Bratislava III fakticky nečinný v začatom konaní sp. zn. 8 C 169/2002 (...) porušil ústavné právo týchto fyzických osôb, aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.»

S poukazom na ustanovenie čl. 127 ods. 3 ústavy a § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovatelia žiadajú, aby v prípade, ak ústavný súd v náleze vysloví, že ich základné práva boli porušené, priznal im primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk, čo odôvodňujú „*pretrvávajúcou neistotou vyplývajúcou zo zbytočného a neodôvodneného nekonania predmetného súdu vo veci sp. zn. 8 C 169/2002, ktoré má bezprostredný vplyv aj na pretrvávajúce neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, ako aj zásahov do práva na súkromie a práva na ochranu zdravia sťažovateľov.*“

1. 2. Na základe uvedeného sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd vyniesol nasledovný nález:

„1. Okresný súd Bratislava III tým, že v dôsledku svojej nečinnosti nekonal vo veci č. k. 8 C 169/2002 porušil základné práva fyzických osôb M. S. a M. S. (...), na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod zn. 8 C 169/2002 pokračoval a aby konal bez prieťahov.

3. *Okresný súd Bratislava III je povinný M. S. a M. S., (...) poskytnúť primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk do 15 dní odo dňa doručenia tohto nálezu a trovy právneho zastúpenia.*“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedom JUDr. M. K., listom z 29. septembra 2005 sp. zn. Spr. 3827/05, a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 7. októbra 2005.

2. 1. Podpredseda okresného súdu vo svojom prípise uviedol nasledovné podstatné skutočnosti:

„(...) Návrh na začatie konania bol podaný dňa 13. 12. 2002.

Vec pôvodne prejednávala a rozhodovala sudkyňa JUDr. V. M.

Je pravdou, že súd vo veci nekonal v období od 28. 3. 2003, kedy bolo súdu doručené vyjadrenie zástupcu odporcov 1) a 2) k návrhu na začatie konania, do 16. 3. 2004, kedy súd vydal uznesenie, ktorým vyzval zástupcu navrhovateľov 1) a 2), aby v lehote 10 dní odstránil vady podania zo dňa 13. 12. 2002.

Sudkyňa vykonáva od 1. 9. 2004 stáž na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky s tým, že pôvodne ju mala vykonávať do 31. 8. 2005, bola jej však predĺžená do 31. 8. 2006.

Opatrením predsedu súdu zo dňa 21. 1. 2005 bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. A. M., ako zastupujúcej sudkyňi JUDr. V. M.

Podotýkam, že sudkyňa JUDr. A. M. mala v tom čase vo svojom súdnom oddelení viac ako 300 nevybavených vecí.

Vzhľadom k dĺžke stáže sudkyňi JUDr. M. do 31. 8. 2005, došlo k naplneniu jej šesťtyždňovej neprítomnosti, a preto predseda súdu Opatrením č. 5/2005 Spr. 3000/2005-5 zo dňa 21. 4. 2005 prerozdělil jej veci v zmysle § 51 ods. 4 písm. a) Zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov medzi sudcov občianskoprávneho úseku do ukončenia jej stáže, ktoré nastane dňa 1. 9. 2005, kedy prevezme prerozděľované veci ako zákonný sudca.

Uvedeným opatrením boli prerozděľované veci aj ďalších dvoch sudcov, celkom sa prerozděľovalo 1435 nevybavených vecí.

Vec bola pridelená sudkyňi JUDr. S. G., ktorá mala v tom čase vo svojom súdnom oddelení viac ako 400 nevybavených vecí.

Sudkyňa vo veci koná riadne.

Ako som uviedol, v období od 28. 3. 2003 do 16. 3. 2004, súd vo veci nekonal, pripisujem to však preťaženosti sudkyne, ktorá mala vo svojom oddelení v tom čase viac ako 400 nevybavených vecí, resp. celého súdu, ktorý dňa 1. 1. 1997 prevzal veci bývalého Okresného súdu Bratislava – vidiek a dňa 1. 1. 2005 veci bývalého Okresného súdu Pezinok.

V tejto súvislosti poukazujem na analýzu zaťaženia súdov, resp. zoznam preťažených súdov vyhotovený nedávno Ministerstvom spravodlivosti SR. Podľa neho na Slovensku chýba 258 sudcov, z toho v Bratislave 71, z toho na našom súde. Z prvých šiestich najpreťaženejších okresných súdov sú štyri Bratislavské, náš súd je na štvrtom mieste. Poukazujem na to ako na skutočné príčiny prieťahov v konaní, aj keď viem, že z hľadiska rozhodovania ústavného súdu je právne bezvýznamné.

Na ústnom pojednávaní netrvám. (...)

2. 2. Právny zástupca sťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedol, že:

„Netrváme na ústnom pojednávaní. Zároveň chceme podčiarknuť, že podpredseda súdu Bratislava III. poukazuje na príčinu prieťahov, čo je irelevantné. Nevyjadril sa prečo predseda súdu Bratislava III. nezjednal nápravu po druhej mojej sťažnosti zo dňa 13. 05. 2005. Podotýkam, že dodnes som neobdržal v tomto smere žiadne vyjadrenie. Hoci prípad už bol pod drobnohľadom MS SR, súd Bratislava III. sa neunúval aspoň dodržať lehotu na rozhodnutie o predbežnom opatrení. Podotýkam, že moji klienti vzhľadom na okolnosti prípadu majú právo pochybovať, či tieto prieťahy neboli zámerné. Ich skúsenosti aj s inými štátnymi orgánmi sú zúfalé. Alebo príslušné orgány nekonajú, alebo sa nerešpektuje ich rozhodnutie. Preto dodnes pretrváva protiprávny stav v kauze, ktorú možno z právneho hľadiska považovať za banálnu.

Uplatňujem si trovy právneho zastúpenia 6.310,- Sk [2 x právny úkon po 2.501,- Sk + DPH (prevzatie veci a podanie návrhu – stanovisko zo dňa 07. 10. 2005); 2 x režijný paušál po 150,- Sk + DPH], ktoré žiadam uhradiť na účet.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 169/2002:

Dňa 13. decembra 2002 podal M. S. a M. S. Okresnému súdu Bratislava III návrh na zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva proti J. G. a A. G. (ďalej len „odporcovia“) vedený pod sp. zn. 8 C 169/2002.

Dňa 14. februára 2003 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn, aby doručila návrh odporcom na vyjadrenie.

Dňa 19. marca 2003 právny zástupca odporcov doručil súdu plnomocenstvo a oznámil, že k návrhu sa vyjadrí, a doklad, na základe ktorého odporca v 1. rade podniká, zašle súdu v lehote 12 dní.

Dňa 28. marca 2003 odporcovia doručili súdu svoje vyjadrenie k návrhu na začatie konania.

Dňa 8. januára 2004 právny zástupca sťažovateľov oznámil okresnému súdu zmenu sídla advokátskej kancelárie.

Dňa 2. februára 2004 sťažovatelia požiadali súd o urýchlenie konania.

Dňa 16. marca 2004 vydal súd uznesenie č. k. 8 C 169/02-26, ktorým vyzval sťažovateľov na doplnenie ich návrhu z 13. decembra 2002.

Dňa 14. apríla 2004 sťažovatelia doručili súdu doplnenie svojho návrhu a stanovisko k vyjadreniu odporcov.

Dňa 2. augusta 2004 sťažovatelia doručili súdu v zmysle uznesenia č. k. 8 C 169/02-26 zo 16. marca 2004 list vlastníctva č. 110.

Dňa 1. októbra 2004 sťažovatelia doučili súdu žiadosť o urýchlenie konania.

Dňa 22. novembra 2004 sťažovatelia doručili súdu žiadosť o urýchlenie konania.

Dňa 10. januára 2004 sťažovatelia doručili súdu sťažnosť na nečinnosť súdu a prietahy v konaní.

Dňa 21. januára 2005 bola vec sp. zn. 8 C 169/02 opatrením predsedu okresného súdu pridelená JUDr. A. M. a sťažovatelia boli o tom upovedomení listom.

Dňa 7. februára 2005 súd nariadil vo veci pojednávanie na 9. jún 2005.

Dňa 26. apríla 2005 bol zrušený nariadený termín pojednávania.

Dňa 16. mája 2005 sťažovatelia doručili súdu návrh na predbežné opatrenie.

Dňa 7. júla 2005 bol spísaný úradný záznam o tom, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol založený do spisu sp. zn. 8 C 169/02 zo spisu sp. zn. 8 C 162/02, do ktorého bol založený omylom.

Dňa 25. júla 2005 súd vydal uznesenie č. k. 8 C 169/02-112, ktorým zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 19. augusta 2005 sťažovatelia doručili súdu odvolanie proti uzneseniu, ktorým súd zamietol ich návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 14. septembra 2005 súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 28. septembra 2005 bol súdny poplatok za odvolanie zaplatený.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva“ vedenom pod sp. zn. 8 C 169/2002, v ktorom sťažovatelia vystupujú ako navrhovatelia, došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitost' veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietáhom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľov.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci opakovane nečinný, a to konkrétne od 28. marca 2003 do 16. marca 2004 (dvanásť mesiacov) a od 2. augusta 2004 do 25. júla 2005 (jedenásť mesiacov). Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas takmer dvoch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako žalobcovia v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto prietahy (napr. „*preťaženosť sudkyne*“), nemožno akceptovať. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal riešiť, nemôže byť na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančného zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk, čo odôvodnili aj „*pretrvávajúcou neistotou vyplývajúcou zo zbytočného a neodôvodneného nekonania predmetného súdu vo veci*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov považuje za primerané vo výške každému po 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 6 310 Sk z dôvodu trov ich právneho zastúpenia.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu trov právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti z 22. júla 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu zo 7. októbra 2005). Za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2005, patrí odmena pre jedného sťažovateľa v sume 2 501 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 2 000,80 Sk. Spolu s režijným paušálom k tomuto úkonu (150 Sk v roku 2005) v prípade dvoch sťažovateľov tvorí náhrada trov za jeden úkon vykonaný v roku 2005 sumu 4 301,60 Sk a za tri úkony 12 904,80 Sk, ku ktorej bolo treba pripočítať 19 % DPH, teda sumu 2 451,91 Sk, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľov predstavujú celkove zaokrúhlene sumu 15 357 Sk

v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na to, že sťažovatelia si uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby a tieto trovy vyčíslili v sume 6 310 Sk, ústavný súd - keďže to nie je v rozpore s platnými súvisiacimi predpismi - im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v požadovanej výške tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 4.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2005